

ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ ŠIENO MAISTINGUMAS IR CHEMINĖ SUDĖTIS

Vytautas Juraitis, Zinaida Mažeikienė,
Lietuvos veterinarijos akademija,
Tilžės g. 18, LT-3022, Kaunas, tel.36 34 08

Santrauka. Šienas yra pagrindinis galvijų ir arklių stambusis pašaras. Jis ruošiamas iš kultūrinių bei natūralių pievų ir ganyklų žolės, iš ariamoje žemėje sėjamų daugiamečių varpinių bei ankštinių žolių. Šieno maistingumas ir cheminė sudėtis priklauso nuo jo rūšies, šienavimo laiko, meteorologinių sąlygų, džiovavimo būdo bei laikymo. Nepriklausomai nuo to, kokios rūšies esti šienas, svarbiausia, kad jis turėtų pakankamai gyvuliams reikalingų maisto ir mineralinių medžiagų.

Analizuojant atskirų rūšių šieno maistingumą, nustatyta, kad daugiausiai pašarinių vienetų, apykaitos energijos, žaliųjų bei virškinamųjų proteinų, žaliųjų riebalų yra raudonųjų dobilų šiene. Tuo tarpu mažiausia pašarinių vienetų, apykaitos energijos ir proteinų rasta natūralių pievų šiene.

Atskirų rūšių šieno cheminė sudėtis taip pat labai įvairavo. Daug kalcio ir magnio susikaupė raudonųjų dobilų, natrio – raudonųjų dobilų ir motiejukų mišinio, fosforo ir kalio – natūralių pievų šiene. Kalcio ir fosforo (Ca:P) santykis mažiau palankus gyvuliams esti raudonųjų dobilų bei raudonųjų dobilų ir motiejukų mišinio šiene.

Raktažodžiai: pašariniai vienetai, apykaitos energija, žalieji ir virškinamieji proteinais, sausosios medžiagos, žalieji riebalai, žalioji ląsteliena, žalieji pelenai, neazotinės ekstraktinės medžiagos, cukrus.